

26-Juli.

Betijds naar Faborg om boodschappen en water. Het was snikheet in de haven en terwijl de schipperse inkopen deed ik snel de bootschop in om even wat waren aan te schaffen die nodig zijn om het schip een net aanzien te geven. Daarna snel los en naar de baai bij Lyo gevaren. Naast de haven het anker ervoor op 2 meter water en zanderige bodem. Met de hond en schipperse naar de haven die geheel volgepakt lag te broeien in de snikhete avond. Begrijp nog steeds niet waarom mensen liever samengepakt in een haven gaan overnachten terwijl op 200 meter afstand je prachtig kan ankeren en heerlijk kan zwemmen en verkoeling zoeken. Afijn wij de hond uitgeperst en tussen de blèrende kinderen in de snackbar een ijsje gegeten. De dame achter de toog was zelf net als haar ijsjes half gesmolten en stond op het punt om de geest te geven. Maar als ondernemer zijn dit toch topdagen en met de winst zal zij van de winter wel in de zon liggen op Bonaire , dus ff door puffen meid er komt vanzelf aan elke dag een eind. In de kuip genoten van alweer een bijzondere avond met dito zonsondergang en maan opkomst, onder genot van een klein drupje nog even passerende satellieten gespot en voldaan de kooi ingerold alwaar mijn Polynesische schone reeds amusante knorretjes lag te geven. Het was weer top. Tr vrinden.

27-Juli.

Zachtjes kabbelende golfjes tegen de boeg en rustig weertje met opstaan deze morgen. Heldere hemel (geen verrassing) en een licht lopend windje om naar Dyvig te zeilen ,een tochtje van een 20 mijl. Snel met de hond naar de wal en nog even wat zand van Lyo verzameld tussen mijn tenen. Anker op en zeil gezet en met gemiddeld 3 kn richting het eiland Als en de baai van Dyvig. 5 mijl voor Dyvig trok de wind flink aan en moest de kluiver er af en na een mooie zeiltocht net buiten de smalle doorgang het anker er voor op mooie zandgrond. Mooi plekje voor de nacht dachten wij, helaas trok de wind fors aan tot een dikke 5 en besloten we naar binnen te gaan en in de Mjelsvig een plekje te zoeken voor de nacht. We komen hier elk jaar wel een paar keer dus weten dat je hier altijd goed beschut de nacht door kan brengen. Het werd een kleine Hollandse vloot die hier lag want de Nescio Marritje –Anna wijzelf en avonds laat kwam ook de Bergewerk van Joop Zevenbergen aangevaren. Morgen dus tijd nodig om te palaveren . Avonds nog een mooi fenomeen waargenomen, de maan werd verduisterd en werd prachtig rood, schijnt 1x in de vele jaren voor te komen. Nog wat extra ketting gestoken want er was een weers waarschuwing voor hevige regen en onweer in de regio, kon niet uitblijven met deze langdurige

hitte. Ben benieuwd wat er uit komt en hoop dat het ook uitkomt want de natuur schreeuwt om een beetje vocht, net als de bemanning ha ha. Inmiddels is de maan ook weer normaal dus we kunnen deze dag weer als een heel bijzondere afsluiten. Waarvan akte. Tr vrinden.

28-Juli

Rustige maar wel broeierige nacht gehad, dus snel wakker worden onder aan de zwemtrap. Het water is inmiddels zo een graadje of 23 dus je gaat in een vloeiende beweging zonder oe of aá de koele kelder in. Wat zullen we deze zomer tot in lengte van dagen in onze herinnering houden. Gaande weg werd het deze dag te warm voor een Hollandse kaaskop. Weinig wind en een wolkeloze hemel zorgde er snel voor dat we ons rustig moesten houden en hebben daardoor puffend de dag doorgebracht. In de namiddag eindelijk de voorspelde regen, er kwam zoals voorspeld op de buienradar van de DMI een dreigende wolkenpartij op zetten dus nog snel wat ketting er bij en zitten wachten op de eerste druppels in maanden. Het bleek echter mee te vallen, een paar flinke windvlagen en een uurtje heftige regen en het frontje was al weer voorbijgetrokken. Voor de natuur was het een zegen maar wel een druppel op een gloeiende plaat na zo een lange tijd van droogte. Verder niet zo veel te melden vandaag. In de avond met z'n allen bij Joop op visite geweest en reisverhalen uitgewisseld die met het eb in de fles steeds sterker werden. Inmiddels was de natuur weer tot rust gekomen en tevreden de kooi ingerold en mijn Polynesische schone een goede nacht gekust, was even zoeken in het donker met zo een schutkleur ha ha tr vrinden.

29-Juli

Na de koffie ankerop en de 5 mijl naar de Arnskilhoek gevaren ,snel weer te water want het is nog steeds snikheet met weinig wind. Avonds het net gezet want je weet maar nooit , ze moeten toch ergens zwemmen denk je dan. Werkte ook aanstekelijk bij Willem dus ik heb hem een tip gegeven waar hij het beste zijn net kon zetten. Dus op de plek waar ik jaarlijks menig visje kon verschalken, ja zo ben ik ook wel weer. Met een klein kabbeltje voor de kop de kooi in. Tr vrinden.

30 –Juli.

Het kwam uit zoals ik gedacht had Willem 2 zalmen en ikzelf 1 maar wel aan de maat. Verder een paar platjes en 2 makreeltjes. Nou ja in ieder geval weer een vet bekkie vanavond. Meteen net geschoond en vis panklaar in de koeling

geparkeerd. Zit je om 08.00 uur alweer met een druppeltje op de kop in de volle zon stil het mooie land te bekijken en mijmerend denk ik dan of we hier wel ooit weer terug zullen komen, we zijn immers geen 20 meer en zien rondom in onze bruine vloot mensen die moeten afhaken door ongemakken. En aangezien ik ook tot deze categorie behoor geniet ik nog volop van dit voorrecht. Ja zo kan ie wel weer vriend. Na de koffie naar Sonderborg getuft en daar aan de snikhete kaden snel boodschappen water en diesel geregeld en door naar de Haruphav, de laatste stop voor we Denemarken verlaten. Dit is een mooi ankerplekje waar we menigmaal ons anker hebben laten zakken. Avonds nog Sushi en sashimi gemaakt van de kleinste zalm van Willem en die met z'n 6 sen met een glaasje wijn opgepeuzeld, dan proef je wat verse vis een delicatessen kan zijn. Nog maar even het net gezet want het water is hier kraakhelder en het net moest toch gespoeld worden voor dat hij weer de kelder in gaat voor een jaartje. Voldaan de kooi in en de deken ver naar het voeteind getrapt. Tr vrienden.

31 Juli.

Noppes nakkes nada, niets in het net , maar wel netjes schoongespoeld, met het zonnetje in de rug het net opgedoekt en te drogen gehangen. Moet als we in Duitse wateren zijn niet in het zicht zijn want de mannen met de vals kijkende adelaar op hun pet zijn niet voor de poes. Na de koffie besloten om Denemarken te verlaten en op de motor naar Maasholm te varen. Bij aanvang was het rustig zoals voorspeld maar gaandeweg trok de wind aan en werd het een zeer ruig tochtje van 4 uur met flinke zeeën schuin over bakboord inkomend, je bent dan halverwege en een zeil zetten om het slingeren te dempen is dan niet meer mogelijk , dus door rammen en alles binnen goed vast zetten. Afijn toch de Schlei op en bij het dorp Maasholm het anker er voor. Meteen te water want de temperatuur liep weer op boven de 30 gr. Daarna de mossels uit Sonderborg gekookt en in het zuur ingelegd, en weer jawel te water. Als avondmaal de middenstukken van de zalm gegeten met de bekende Samsö piepertjes en Hollandaise saus. Als ik dan mijn Polynesische schone hiervan zie genieten zou ik elke dag het net wel willen zetten. Maar we hebben nog 2 stukken voor morgen en dan is de vis uit de Deense wateren weer op en kunnen ze weer lekker groeien zodat deze visserman ze hopelijk volgend jaar weer kan verschalken. Avonds van de koelte in de kuip genoten met diverse langskomende visites met drupjes enz. Wat een dag weer met het aan de einder zien verdwijnen van de Deense kust en in de verte de hoge bomen van de aanloop van de Schlei te zien opdoemen. Dank je wel Denemarken voor de mooie maanden dat we bij je hebben mogen doorbrengen. Tr vrienden.

1 aug.

Vroeg de kooi uit en met de hond het stille Maasholm bekeken. Ook hier is de oude visserij gemeenschap ingewisseld door van alle mooie huisjes een ferieenwoning te maken die voor veel geld in de zomer maanden worden verhuurd. Er is daar een straatje met oude huisjes met allemaal stokrozen in diverse kleuren. 18 jaar geleden liepen we hier ook met onze vrienden Bert en Willy en nog zie ik hun toen nog jonge kinderen op de foto's bij de rozen staan. Wat gaat de tijd snel, zij zijn inmiddels ook ouders van zulk jong spul. Mooi he dat zulke beelden je zo lang bijblijven. Om 07.00 anker op en op de motor naar Holtenau alwaar ik snel even naar mijn feestwinkel ben geweest, voor de instromers is dit de sluismetzger ,de enige nog echte slachter die zijn producten nog allemaal zelf bereid. Een waar feest om al deze worstsoorten aan de haakjes aan de wand te zien hangen. Eerst maar 2 koteletten en daarna aufsnit en diverse worstsoorten besteld. Top voor de echte smulpaap die nog kan proeven wat uit de fabriek komt of met zorg en liefde voor het vak is bereid. Nee kein zettel in de tute want de schipperse geeft toch al commentaar op de ruime hoeveelheid. Blijk ik toch op me ouwe dag zwakke punten te hebben , en wat denk je ik schaam mij er echt niet voor , ik heb immers de naam om een levensgenieter te zijn en dat beeld moet ik wel in stand houden. En vrienden er komt voor ieder mens een tijd dat je vanzelf op je streefgewicht komt en daar voorbij. Dus leef en geniet zolang het kan is mijn motto. Zo kan ie wel weer bijgochem met je levensbeschouwelijk gewauwel het moet wel leesbaar blijven. Daarna snel met de eerst volgende schutting mee het kanaal opgeschut en de Oostzee verlaten. Altijd een ijkpunt in onze Oostzee reizen en geeft immer een weemoedig gevoel. Hopelijk tot volgend jaar bij leven en welzijn. Daarna rustig naar de ankerplaats Flemhudersee gevaren en aan de parkeerpalen vastgeknoopt . het is inmiddels weer snikheet dus hopeta van het laddertje af en verkoeling gezocht in het water. Lekker niks aan want 200 meter verder is een nudisten kamp dus we vallen niet echt op . Met de dekwass slang het schip even van de zoutlaag ontdaan van de laatste dagen want het was gewoon een dikke laag zout op het schip. Op zich is dit geen drama maar als je het beloopt is het spekglad en de zoutkristallen werken als het beste schuurpapier.

Onder de zonnetent nog heerlijk genoten van de laatste zalmstukken die mijn Poly meisje weer perfect had bereid, beetje krokant op de vel en van binnen net niet glazig. Wat garnituur er bij en de LAATSTE fles chardoney van ons huismerk erbij. Er zijn deze zomer een aantal dozen van deze wijn genuttigd waarbij we geweldig zijn geholpen door de diverse visites die we aan boord

mochten verwelkomen. Maar ja wie had deze zomer zo voorspeld, volgend jaar wat meer mee, kan bij thuiskomst altijd weer mee naar huis. Ja ja . Het is nu 11.00 uur en met zo een 20 schepen in de baai doodstil want een ieder is afgebrand en vermoeid van alweer zo een te zomerse dag. Morgen nog iets warmer . Het is niet anders.

2Aug.

Blak water met opstaan en de zon kietelt alweer voorzichtig mijn edele delen tijdens het afdalen van de zwemtrap. Mooi begin voor een oude schipper op deze dag. Hallo vriend het is een reisverslag en geen erotisch epistel á la Heleen v Rooyen. Dus de dag weer plezierig begonnen en na het ontbijt de Flemhutersee verlaten en onder de zonnetent 7 uurtjes gestoomd naar de volgende overnachtingsplaats op km 20 waar het nu aanmerkelijk drukker is als in het voorjaar. Toen lagen we met 2 scheepjes terwijl het er nu wel 15 zijn en een macht aan spelende kinderen in het water dat bij de camping hoort. De dag volgemaakt met kletsen met de andere watersporters en bijtijds de kooi ingerold waarbij we gezamenlijk de dekens naar het voeteneind getrapt hebben. We zullen elkaar ongetwijfeld goeden nacht hebben gewenst maar wie de eerste knorretjes gaf weten we nu nog steeds niet.

3 aug.

Vannacht weer heftig door elkaar geschud door passerende zeeschepen, het lijkt wel of die in de nacht stiekem harder varen dan overdag. Verstoord wel enigszins je rust want de touwen kraken op de bolders en de laden in de keuken schuiven heen en weer, maar het kost niets moet je maar denken. Bijtijds op en richting Brunsbüttel gevaren met jawel het zonnetje alweer hoog aan het firmament. Er waren tijden dat we hier op het kanaal in dikke regenkleding onder zeiltjes gevaren hebben en buizend de toen lange kilometers hebben afgelegd, nu is ons probleem waar we ons zonnetentje op moeten hangen om in de schaduw te kunnen zitten. Het kan verkeren vrienden. Plekje gevonden in de haven van Brunsbüttel en meteen boodschappen gedaan waarbij ik de schipperse heb geholpen met aanwijzen van de flesjes troostdruppels. Nog even een pak melk lieve zei ik terwijl ik snel een sonderangebod onder de boodschappen frommelde . Je moet opa niet de lengte geven in de supermarkt vrienden maar geloof me alles wordt netjes op geconsumeerd, we gooien niets weg. Avonds bij de Factory onze bekende pizza's gegeten met glaasje rood en weisherbst voor de dame. Helaas was onze

vriendin Elena op vakantie dus werden we door de uitbater zelf begroet. Grappig dat zelf de serveerster ons kwam vragen of we onze gebruikelijke pizza Factory weer wilden bestellen. De glaasjes Grappa na afloop waren van het huis. Na een bis morgen voldaan naar boord gewaggeld en van de avond koelte in de kuip genoten. Het was weer een te warme dag vandaag. We doen het er maar mee. Tr vrienden.

4-Aug.

Broeierig vannacht dus vroeg met de hond de kade op die ook verwaasd liep te snuffelen met en nog haast slapende baas naast zich. 2 kleine plasjes later gezamenlijk op een bankje in de schaduw zitten mijmeren hoe de dag weer door te komen. Beetje lezen en de zeeschepen bewonderd die de sluis in en uit voeren, er waren ook een paar nieuwe Hollandse schepen bij die ingericht waren op het vervoeren en plaatsens van windmolens. Ja de Hollanders zijn altijd haantje de voorste als er geld te verdienen valt. Pijnlijk is het echter te weten dat de belasting betaler deze wind waanzin gaat betalen en de grote jongens de winst opstrijken. Naar de slachtbank lopen is niet erg als je maar weet dat dit noodzakelijk is om onze energie behoefte te verzekeren. Maar dit terzijde, het is mijn mening en van vele onafhankelijke wetenschappers. Eerst maar weer een bezoek aan de Pizza Factory gebracht waar we wederom door de uitbater werden verwelkomt en de serveerster alleen vroeg of we het bekende recept wilden nuttigen. Voldaan weer naar boord alwaar we spontaan werden uitgenodigd op een Belgisch jacht voor een Irich coffee. De schipper was een anesthesist in ruste met vrienden. Leuke verhalen en anekdotes opgehaald over het vroegere grens gebeuren van mijn transport jaren. Afijn het werd te gezellig en dan moet je er een punt achter zetten mede omdat je nog over een paar schepen moet om bij je eigen kooi te komen. Om 11.00 zowaar 3 druppels regen op het dek maar afkoeling bracht het niet. Nog even de dag geëvalueerd, wat een duur woord is voor nog een laatste drupje en mijmeren met een waxinelichtje terwijl de oogjes voorzichtig richting bovenlip zakken. Na 2 keer wakker schrikken met Elena nog in me knuist besloten dat het mooi is geweest. Truste vrienden.

5 Aug.

Na gekrast door de honderden kauwtjes die hier in de bomen bij de sluis nestelen snel door de sluis en de Elbe opgevaren. Te scherp aan de wind om te zeilen dus na 2 uurtjes rustig moteren het geultje van de haven van Otterndorf ingevaren en een plekje aan steiger gevonden. Normaal liggen we hier om de mast te strijken en binnendoor naar Bremerhaven te varen. Nu alleen als tussenstop op weg naar Cuxhaven en om te kijken hoe ver de bouw van de nieuwe zeesluis vordert. Er wordt al jaren gesproken dat het kanaal voor minimaal 4 jaren gestremd is door de bouw van deze sluis. Er was nog geen spa in de grond gestoken en bij navraag bij de havenmeester was er ook nog niets bekend wat dat betreft. De brave man trok zijn schouders op en memoreerde dat er in Berlijn een vliegveld is gebouwd die ook al jaren later als gepland nog steeds niet is geopend. Triest is wel dat er watersporters in de regio zijn die door deze plannen hun scheepje hebben verkocht omdat de aanvang van de bouw al een jaar geleden gestart zou zijn. Het is toch overal het zelfde ,of je het nu over de Noord-Zuidlijn in de hoofdstad hebt of de nieuwe zeesluis in IJmuiden als de eerste spade maar in de grond is gestoken dan is er geen weg meer terug en zijn de beleidsambtenaren die dit hebben doorgedrukt al weg gesaneerd of met hun pensioen. De burger betaald wel , waarvan akte. Verder waren het vandaag normale temperaturen met rond de 20 gr, je zou haast je lange broek onder uit de kast gaan opdiepen. Afijn door de lage temperatuur voor het eerst sinds lange tijd geen middag siësta gehouden, nou dat hebben we geweten, om 21.30 zaten we beiden grote gapen te geven bij het schijnsel van een waxine lichtje en waren te loof om nog een drupje voor het slapen te nemen. Lachend besloten om met de schemering de kooi in te duiken , we worden oud of we zijn het al. De hond keek verbaasd naar ons, het kon ons niet weerhouden om de kooi in te rollen en na een fluisterend truste vrouwtje mannetje ging het lampje ruim voor 10 uur uit.

6-Aug.

Haventje van Otterndorf verlaten zou zo maar kunnen dat we hier nooit meer terug komen. (zie verslag gisteren) Rustig naar de jachthaven van Cux gevaren en daar ons weer verscholen onder de zonnetent. Half Holland ligt hier om morgen van de gunstige wind gebruik te maken. Overmorgen wordt het al onzeker en verwachten we een weeromslag. Hopelijk is het platbodem treffen in Carolinasiel nog droog , we zullen het zien. Nu gestoofd de kooi in en wederom is het niet veel later dan 10 uur. Tr vrinden.

7.Aug.

Om 10 uur met de kentering Cuxhaven verlaten. Met lekker gangetje langs de groene boeien gevaren, helaas alles op de motor want wind was er niet. Nu moet je niet zeuren met dit weer want als de Duitse Bocht weer is genomen betekent het wel dat je ook dit jaar de mast niet heb hoeven strijken. We hebben ons ook deze keer weer verbaasd over de enorme vervuiling veroorzaakt door de grote zeescheepvaart. Een vuile geel/oranje smogdeken lag er over de gehele Elbe en Duitse Bocht. Er kwam een groot cruise schip voorbij met een enorme zwarte rookpluim uit zijn schoorsteen. Lekker goedkope reizen aanbieden maar intussen de gemeenste stookolie inkopen om maar te kunnen concurreren ter meerdere glorie van de eigenaren. Maar voor deze heren is het de ver van mijn bed show en het zal de goedkope vlag landen helemaal een rot zorg zijn met hun corrupte ambtenaren. Vergald toch een deel van je mooie overtocht in dit beruchte stuk water. Heb er altijd respect voor mede door het grote aantal wrakke kruisjes op de kaart en plotter.

Na 7 uurtjes op het altijd weer imposante kopje van Wangeroog het anker laten vallen. Het is wonderlijk hoe het strand met zijn houten restanten uit ver vervlogen tijden er na een paar maanden weer heel anders uit ziet. Het is niet voor niets dat de zeekaarten van de geulen tussen de eilanden een aantal keren per jaar bijgewerkt moeten worden. Met een beetje pittige wind heb je er dan ook niets te zoeken getuigen de vele wrakken die op de kaart ingetekend staan. Allemaal drama's uit een verleden dat plotters en radar nog niet bestonden. Maar wij zijn weer veilig binnen en kunnen zonder grote problemen thuis komen over wad of binnenwater. We liggen hier met een 6 schepen die allen droog kunnen vallen. Vannacht staan we zelf ook droog en ik hoop redelijk recht anders moeten we de hoofdkussens naar het andere eind van de kooi verplaatsen want met je benen omhoog slaapt niet echt ontspannen. We gaan het beleven en U leest het morgen. Nu nog even het ankeralarm instellen en dan vlot de kooi in voor een wedstrijdje snel snurken. Tr vrinden.

8-Aug.

Om 05.00 uur wakker door het geloei van de wind door het want. We lagen nog droog dus geen last van golfslag of vloed stroom. Half uurtje later toch eerst de hond maar uitgelaten met de vlet omdat het er dreigend uit ging zien. Toen we weer drijvend waren was de wind aardig ingezakt maar toch gezamenlijk besloten om naar Carolinasiel te gaan. Na 1 $\frac{3}{4}$ uur konden we zo de sluis in varen en vlot door de brug naar de museumhaven door varen. Keurig plekje

aan de kade gevonden en goed vastgelegd voor een aantal dagen. Het was nog steeds broeierig met te hoge temperatuur. Wel een paar spatjes water en 1 lichtflits gezien. Dag gevuld met kleine klusjes aan boord, na een paar maanden op zout water weet je waar je wat aandacht aan moet schenken, kleine bruine roestvlekken wijzen je op verborgen roest die meestal uit het zicht zijn. Ja daar heb je met je polyester schepen geen last van maar hier in de museumhaven hebben we allemaal het zelfde probleem, altijd mooi voor een praatje en of advies. Maar nu bijtijds de luikjes toe want om 05.00 uur uit de kooi is niet echt meer onze tijd. Tr vrinden.

9-Aug.

Dag gevuld met klusjes aan boord en het goed vastleggen van de schepen. We liggen inmiddels 7 breed met schouwen schokkers en een hoogaars. Alles goed aan de wal vast want er is veel wind voorspeld. Wij in de vlet naar het strandpaviljoen en in het zonnetje naar de badgasten gekeken onder genot van een broodje haring en frietje. Helaas hadden we niet in de gaten dat het weer zeer snel aan het veranderen was en voor dat we het wisten zagen we hordes mensen van het strand af komen. Te laat dus en in de stromende regen in de vlet naar de museumhaven terug. 20 minuten later waren we doorweekt terug aan boord en kon de kachel aan om de kleren te drogen. Na een paar uurtjes fikse regen klaarde het weer op en hebben we nog gezellig in de kuip met de wederzijdse burens kunnen koeterwalen onder genot van een glaasje HKT (de Berenburger von das Norden) en een kelkje Ierse druppeltjes. Na een aantal sterke of slappe lach verhalen de kooi opgezocht met de gedachten dat we veilig met zoveel touwen aan de wal zijn verbonden en liggen we als een spin in zijn web. De oplettende lezer zal ongetwijfeld opmerken waar zijn Elena of tante Clothilde de laatste tijd. Nou op mijn leeftijd weet ik inmiddels dat je je beste vrienden en of familieleden niet moet overlopen, des te leuker is het weerzien na een poosje. Morgen weer een dag en begint officieel het Wattensail treffen 2018, hoop dat de weergoden ons goed gezind zijn dit weekend. Ga d'r op, Tr Vrinden.

10-Aug.

De haven is volgestroomd met deelnemers aan dit weekend treffen. We hebben ons aangemeld en weten het programma en wat er van ons verlangd wordt, nu heel simpel gezegd alles wordt ons aangeboden van verse broodjes elke ochtend tot diverse gezamenlijke maaltijden. Vandaag gezellig bij elkaar op visite geweest met helaas af en toe een flinke drup water, een zegen voor

de natuur maar jammer voor de organisatoren na een maandenlange droogte. Maar de sfeer was oké en daar gaat het om. Avondmaal bestond uit 2 varkens van het spit met de beroemde sauerkraut en gekruide aardappeltjes. Biertje en wijntje erbij en af en toe meezingen met de plaatselijke schlagers die door de band gespeeld werden. Na nog een drupje in de kuip de avond met goed gevoel afgesloten. Wel de hond van de buurman in het water zien vallen waarbij we hem er op attent maakte met gebaren en schreeuwen. Gelukkig was hij snel weer aan boord geholpen door zijn geschrokken baas die op slag nuchter was, mogelijk mede doordat zijn trouwe viervoeter genaamd Kees deze zomer opgenomen was geweest in een Deense kliniek wat hem 2500 euro had gekost van zijn eerste AOW en vakantiegeld. Ja zo maak je op het water altijd wat mee volgens mijn moeder zaliger. Tevreden de kooi opgezocht waar het nu stikdonker is door de plastic zak die over het te droge voorluik ligt, deze lekt namelijk door krimp van het hout een beetje door en wakker worden van een nat bed ligt erg lang achter ons ha ha. Bij onze vrienden Joop en Janet ging dit minder fortuinlijk, daar schoot de vulslang tussen het vlucht luik en heeft van de matras en kussens mega sponsen gemaakt, zij slapen voorlopig op de banken in de kajuit. Waarvan akte .tr vrinden.

11 Aug.

Druk dagje vandaag, regelmatig de kuip weer droog gemaakt want het weer is halen en brengen met een zonnetje en buitjes. Tevens stond er een flinke wind die de vlaggen op de gepavoiseerde schepen vrolijk lieten wapperen. Terwijl de harmonie op de kade er lustig op los blies begonnen we aan de traditionele korso. Alle gast schepen verlieten de haven en voeren in kiellinie terug naar de sluis om daarna een voor een in de havenkom aan het publiek te worden voorgesteld met type bouwjaar en eigenaar en thuishaven. Een flink spektakel mede doordat de wind dwars op het kanaal stond. Maar de grijze muizen aan het roer lieten zien dat zij hun schepen de baas waren. Na dit spektakel genoeglijk een drupje genomen waarbij het shanty koor op de kade liederen zongen over meest lang vervlogen tijden. Als avond maaltijd waren er de inmiddels bekende matjes essen in de oude pastorie aan de haven. Een ons onbekende vorm van haring eten, het is een tussenvorm van onze zoute haring en de zure haring. Goed te eten met een uitje augurkje en aardappeltje afgetopt met een dille saus. Flesje bier er bij een in de grote schuur zaten zeker 100 bemanningsleden genoeglijk te smikkelen. Terug aan boord nog even in het rond zitten kijken en genoten van de muziek en gezelligheid op de kade's. om 10.00 zakten we langzaam in elkaar en besloten we de kooi maar op te zoeken, alweer een topdag met gelukkig normaal weer. Tr vrinden

12 .Aug

De dag gevuld met luisteren naar de kerkdienst op de kade. Normaal zijn we er niet zo van maar er stonden 2 grote speakerboxen op de schepen gericht dus we ontkwamen niet aan het welgemeende stichtelijke woorden van de vrouwelijke voorganger. Het middagmaal wat we gezamenlijk genoten bestond uit erwtensoep met worst en broodje, zeer smakelijk en geserveerd uit een oude leger wagen met hout gestookte ketel. Daarna de gebruikelijke dankwoorden voor de deelnemers en uitreiking van de prijzen voor het mooiste oudste en oudste deelnemer, ook de 18 Hollandse deelnemers werden uitgebreid bedank door de organisatie met de wens om elkaar volgend jaar in gezondheid weer te zien. De dag verder gevuld met het aftuigen van de schepen en de vlaggen weer keurig opgeborgen voor een volgend festival. Met verbazing gekeken hoe na 16.00 uur het gehele gebeuren op de kade werd opgeruimd door de vele vrijwilligers. 2 uur later was alles weg en was de kade schoongeveegd opgeleverd. Als laatste vertrok de bierwagen niet nadat de helpers het laatste vat gezamenlijk hadden gelegegd. Top organisatie. Betijds de kooi in gerold . tr vrinden.

13 –Aug .

De vloot zwermde om 11.00 uur uit en met zo een 15 schepen konden we door de nu openstaande sluis en aan de kade nog even vastknopen in afwachting van de vloed. Na een uurtje los en op de motor naar Langeoog gevaren met een licht briesje recht op de kop. Het is west varend op het wad meestal niet te bezeilen, tenzij je een wadden vakantie hebt en heel belangrijk geen hond. als wij ongewild droogvallen op een wantij of zo dan zit onze Sara te mekkeren omdat er geen grasspriet in de wijde omgeving te zien is. In de haven van Langeoog mooi plekje aan de steiger en met laag water stevig met de buik van het schip in de bagger gelegen terwijl er mega buien over ons heen kwamen. Eindelijk krijgt de natuur een beetje water wat hoog nodig was, je ziet het gras en struiken voorzichtig weer een beetje kleur krijgen. na een beetje lezen tevreden de kooi opgezocht onder geruis van de gestaag vallende buien. Tr vrinden.

15-Aug.

Met half tij de haven verlaten en op de motor naar Nordeney gevaren, het is hier op het Duitse wad gemakkelijk varen, je slingert wat langs prikken en

tussen de eilanden door de geulen naar buiten. Met windje 4 op de kop was het goed te doen en net voor de vloed ging trekken de haven van Nordeney binnen gevallen. Goed getimed schipper want met de volle eb en klein windje worden de golven daar al erg steil en teveel zout buiswater op mijn snor maakt hem breekbaar en zo ijdel als ik ben wil ik dit niet. Ha ha. De haven was overvol maar de havenmeester had nog een mooi plekje voor ons aan de langs steiger waarvan ik dacht er niet tussen te passen. Een vakman dus want voor en achter een halve meter is niet echt veel voor een platbodem die voor de wind moet afmeren. Snel met Sarah de wal op en tot onze verrassing was er op het schip van de buren een jonge Welsh aan boord, een plaatje van een beestje met kampioen afstamming. Zou je zo weer smelten voor zo een puppy. Maar we hebben onze Sarah nog die deze reis onze handen weer flink heeft gebonden met haar nukken en eigenwijze gedrag en hebben ons voorgenomen om na haar geen nieuwe hond te nemen, was trouwens ons voornemen bij de vorige ook. Dag gevuld met beetje wandelen over het nu wel heel erg kale eiland ,er staat geen grassprietje meer overeind door deze droge zomer. Morgen naar Borkum en nu de kooi in. Tr vrinden.